

СТАНОВИЩЕ

от

**проф. Николай Иванов Стойков за приложените документи
от хабилитационен труд на гл. ас. Светослав Петров Карагенов,
кандидат за конкурса за „ДОЦЕНТ” по ХАРМОНИЯ
съгласно обявения конкурс по чл. 24, т. 3 от Закона в АМГИИ – Пловдив**

От приложените материали за конкурса от кандидата гл. ас. Светослав Карагенов е видно един дълъг творчески изминат път, получил висока професионална подготовка като композитор; изпълнител; педагог; музикален изследовател, създател на редица пособия; на музикални произведения; на участия в редица концерти и в съвкупност това е неговата творческа активация за един не малък творчески път от четвърт век, допринасяща за издигане реномето на Музикалната академия в Пловдив.

Не е възможно да се проследи неговата загриженост при обучението на студентите и създаването на пособия – помагала. И тази огромна творческа дейност, за този момент намира своята висока изява в написването на музикалното изследване „Енхармонизмът в „Златния век” на клавирната соната”, което за нашата музиковедческа наука представлява респектиращ принос. От приложената справка се вижда големият брой /изброени и в цифров еквивалент/ на концертите с негови творби и премиери, издадените пособия и статии, участия във форуми и конференции, публицистика и целият творчески арсенал на твореца Карагенов за годините, които е в АМГИИ, а те са 24 и с творчество наситени, а цифровият сбор е впечатляващ!

Авторът на „Енхармонизмът в „Златния век” на клавирната соната” подчертава извода на облика и като багра и не води до изненади в жанра на клавирната соната. Макар да подчертава с обширен доказателствен материал за нейното съществуване, той подчертава и този сериозен недостатък във връзка с ефекта в обкръжението на равномерната температура. Бележите и формите на енхармоничната модуляция не изненадва изследователя, защото то се опира на утвърдили се стереотипен дисонантен акорд с енхармонична замяна. Тука е маркиран приносния нюанс, а именно – „Енхармонизма като ефект и задължителната негова среда за условие на равномерната температура” – край на цитата.

За няколко опорни пункта за изследването авторът определя и времеви координати: втората четвърт на 17 век и Баховите клавирни творби.

Затова и основните движещи сили на „тоналната музика” са разгледани през осветяването на точните науки, и професионалната теория на музиката. А това е подкрепено от примерите от творчеството на 6-ма композитори, които са маркирали музикалната оцветеност на времето /авторът ги изброява/ – изложението си на изводите на един обширен, обобщаващ и панорамен подход при развитието на клавирната соната на цитираните 6-ма автори. Приложеният нотен материал и този на съпътстващата

литература е достатъчно ясен и внушаващ проблемите на изследването. Приложените таблици са убедителни по своята яснота и изчерпателни. Интересен е и изводът за „барок и класицизъм” и нюансите: „пребиваване в тоналност” и „романтизъм” и „Колемане между тоналности”. Цялостно в своите изследвания кандидатът достига до генерални приносни моменти:

1. За първи път в нашето музиковедие присъства темата на хармонизъм, който по своята дълбочина, засягащ много индивидуални стилове в музиката е отворена и ще представлява интерес на следващите поколения от научни работници.

2. Посочени са над 300 произведения с изследването им в редица доминантни нюанси, което отваря широки пространства, за да осветлим творческия път на тези творци и в теоретичен, и в изпълнителски план да разкрием взаимовръзките им, както и много неосветени места от историята на музиката във връзка с творчески индивидуални стилове и социални явления в развитието на европейската музика.

3. Достигнати са научни обяснения относно физико-акустическото явление, което магнетизира и обединява редица явления от „Енхармонизма” в музиката.

4. Създаването на „Енхармонизмът в „Златния век” на клавирната соната представлява един нов културен талон в нашето младо музиковедие, както и представителна книга и в европейското културно наследство, и респектира с богатия научен език; многобройните музикални примери и използвана литература на няколко езика и нотен материал.

С висока оценка изброявам и редицата други изследвания – помагала: Технология на клавирния съпровод на Пл. Арабев и св. Карагенов, „Задачи по хармония – Оливие Месиен, 17 научни доклади и публикации по различни музикални проблеми. Учебни програми и проектопланове по учебни дисциплини; редица композиторски опуса за различни камерно-вокални състави; симфонични партитури, които са били изпълнени с успех на концертния подиум и редица други културни мероприятия, на които д-р Карагенов е бил инициатор като композитор.

Моето лично мнение е, че гл. ас. Светослав Карагенов е една творческа личност, изградена многопосочна и ще допринесе със своето участие в живота на АМТИИ за неговото активно развитие, затова ще гласувам убедено и със задоволство за присъждане, затова като оценявам високо приносите на неговия труд „Енхармонизъм в „Златния век” на клавирната соната” високо ще гласувам за присъждане на званието ДОЦЕНТ с убеденост и задоволство!

С уважение: проф. Николай Стойков, 23.03.2018 г.